

Acció Ciutadana

Setmanari Republicà Federal

Olot, 15 Març 1930.—Subscripció 5 ptes. l'Any. Número solt 10 cts.—Redacció i Administració, Concentració Republicana—Any I.—Núm. III

Hi ha a Catalunya molts elements que, per raons polítiques o per raons personals, estan des de primera hora en una actitud de franc ministerialisme. Que no siguin massa modestos. Llur adhesió fa un servei molt gran al govern i a la causa que ell defensa: que el colitzin aquest servei, i que en el preu, al costat dels avantatges personals o partidistes, hi exigixin l'amnistia.—L. NICOLAU D'OLWER.

JUSTICIA

Tot Catalunya, i això ja és una bella prova de la seva unificació espiritual en allò que ens ha d'ésser consubstancial a tots els catalans, ço és l'esperit pairal, demana al govern del general Berenguer que sia ampliada l'amnistia a tots els delictes de caràcter polític comesos durant els temps de la Dictadura.

Aquesta veu unànime de tot un poble, el que més ha sofert durant aquests últims anys, ha d'ésser escoltada i atesa com es mereix, del contrari deixarà al cor de Catalunya una ferida tan greu que difícilment podrà restenyar-se en llarg temps; podrà determinar una actitud de constant protesta contra un govern que prometé interpretar democràticament la seva gestió i comença, al concedir una amnistia, d'excloure'n els catalans que cometeren uns delictes per estimar massa la llibertat dels homes i dels pobles. Nosaltres no podem admetre que uns delictes comesos davant la provocació d'escarni i de befa que es feia de les coses més sagrades d'un poble, puguin ésser d'una naturalesa tan dolenta que els faci quedar al marge de l'amnistia.

Un govern que, abusant de la seva força material i endut per un afany persecutori, àdhuc prohibia la pràctica de les més velles tradicions d'un poble, perseguia amb cruel tossuderia la seva parla, que és sang del seu esperit i cometé un seguit de greuges morals i materials, ens sembla que és l'únic culpable d'uns fets cem els de Garraf i a ell exclusivament s'hauria de demanar estretes responsabilitats.

Acció Ciutadana s'adhereix de tot cor a que sia ampliada l'amnistia a tots els catalans que sofreixen per delictes que no cometeren, i que sia revisada la causa que sense dret, justícia, ans al contrari, coaccionada la defensa per un vergonyós Decret de força retroactiva i voltada per un estat d'ànim de venjança condemnatòria, imposà tan injusta pena a una joventut arborada d'amor a la seva terra. En els cors d'aquests joves no hi niava cap sentiment pervers contra Espanya, solament un ideal llibertari guià el seu pensament aquells moments, esdevenint veritables màrtirs de Catalunya.

A Catalunya no podran interessar les qüestions de política purament administratives mentre hi hagi per resoldre problemes de justícia com el de Garraf, que ha de mantenir desvetllada la consciència no solament dels catalans, sinó de tots aquells homes que vulguin complir amb els més elementals deures de fraternitat humana.

No podem considerar possible, just, ni humà que puguin estar privats de llibertat uns homes inculpatos de fets que si es fa una revisió serena de la causa, es veurà com en són innocents. Catalunya no demana, per tant, cap almoïna, cap gràcia, demana solament justícia, justícia i justícia.

EL SEGLE XX

Hi ha homes que no tenen pas consciència de l'època en que vivim.

L'any mil va pertorbar l'humanitat d'una manera turgent, ben pròpia de l'edat medieval. L'any mil era un fantasma espordidor i un enigma indexifrabable per aquella consciència social que de tant apagada sota la tirania religiosa imperant, més que consciència era inconsciència. L'any mil era esperat com una fi del món amb una temor esfereidora.

Ara, sobre el món, hi pesen mil anys més, i ens mirem la constitució social d'aquella època llunyana hi trobem l'home a ran de terra, moralment; quasi es confon amb els animals i les coses; és una cosa més. Feia mil anys que portava la creu al front com a símbol de redempció humana i l'home era un esclau vengut i

comprat com una bèstia per la mà del lladre que s'amagava darrera la creu.

En nom de la mateixa creu l'home passa per la inquisició i el feudalisme i continua essent esclau. Fou necessària una revolució francesa per a imposar el respecte als drets de l'home. L'absolutisme rebia una punyalada mortal.

Gutenberg havia estés una aurora damunt del món descobrint l'impremta. Voltaire es riu ironícament de les falornies excel·lides a categoria sagrada. El món es va donant compte de l'engany en que el tenien sumís.

I bé! Som en ple segle vint i encara subsisteixen moltes coses caduques aguantades per un gruix d'ignorància que cal vencer costi el que costi.

Encara el món no veu prou clar, en ple segle vint, que l'home de dots mentals extraordinàries no pot desenrotllar la seva intel·ligència sinó és fill de bona família (entenen per bona família la

que té diners encara que sigui la pitjor de totes) i el noi ric, per inepte que sigui, es farà doctor en medicina per a matar, impunament, els ciutadans. I quan un home predica els sagrats ideals de Llibertat, Igualtat i Fraternitat humanes encara hi ha qui s'esvera inicuaement.

Es inhumà, però, trobo natural que no vulguin llibertat els que imperen, que no vulguin igualtat els potentats i que no vulguin fraternitat les feres humanes que no saben res del dolor i les penalitats de la vida. Però, els humils, els que pateixen la vida tenint els mateixos drets que els demès perquè són homes, si no són idiotes a tot ésser-ho, han de fer triomfar la Llibertat, la Igualtat i la Fraternitat i tot el que suposen aquestes paraules sagrades.

No hem de permetre que les edats futures jutgin el segle vint com una època esfereidora. Nosaltres ens esgarrifem pensant que fa pocs segles un home era cremat a la plaça pública perquè pensava lliurament. Si no ensorra heroïcament aquesta actual constitució social, els segles vinents diran amb igual estranyesa: «En el segle vint hi havia homes que treballaven brutalment tot el sant dia per un alira home que s'anava fent ric, sense fer res, mentre ells no podien, quasi, ni menjar.

El segle vint ha d'ésser una flamarada de justícia que s'aixequi drete, victoriosament per damunt de tots els segles i cal que enlairi per damunt del món les teieres crepitants de la Llibertat, la Igualtat i la Fraternitat que són la base suprema de la justícia.

SALVADOR PERARNAU

Ja hi tornem?...

Fa uns dies que aparegueren per la nostra ciutat uns petits cartellots, anunciant la pròxima aparició d'un setmanari d'esquerra catòlica.

Hom veurà tot seguit que no es tractava més que d'una ironia tota plena de fel i dirigida, no precisament contra el nostre front, però sí tirava de dret cap un altre sector d'olotins, amb qui certament existeixen uns punts de contacte purament ideològic, encara que molt llunyans. Aquesta coincidència de doctrina ha estat el gran pecat que donà peu a la burla més amunt dita.

Ja hi tornem?... Comença a ésser cosa que fa riure i fa vergonya que la nostra dita *Bona Gent*, que és d'on sortí tal ironia, continuï encara amb l'absurda pretensió de monopolitzar el catolicisme local; dic continuar, perquè ja és cosa molt vella i sabuda aqueixa persistència, que fa suposar que deu donar molts bons rendiments.

Són moltes les vegades que aquest mateix tema ha estat posat en premsa amb tota la seva importància; tots encara recordem les campanyes empreses contra aquest sentit per el setmanari «L'Ull», que per cert, dit sigui apart, les dirigien gent que aleshores semblaven una esperança i que al cap i a la fi no han fet més que posar-se a fer el mateix paper de *Bona Gent*.

Han passat moltes coses trascendentals des d'aleshores, diem-ne d'història política de la nostra ciutat: la sorollosa derrota del pontífex Llores, els fets socials, les còmiques eleccions d'En Pons, i per fi, l'assalt a les corporacions

populars, per la mateixa *Bona Gent*, fins ara adicta a la dictadura, suara treta del poder d'un cop d'escombra.

Aquesta última etapa, sobre tot, ha fet que poguéssim veure el joc poc net d'aquesta *Bona Gent*, pel motiu de que podien actuar sense cap mena de control, al mateix temps que no era lícit el discutir res (cosa privilegiada solament a ells). Acabada aquesta anomalia, crec que és un deure de ciutadania el desenmascarar per sempre a aquesta mena de gent.

Tothom sap bé prou que inútil és a casa nostra, el que pugui fer el bon feligrés o catòlic doctrinari, ésser batejat, confessar, dir el Rosari, en fi, fer tot el que diu l'Església... que si no ha tingut la sort de nèixer o almenys emparentar amb les vint o trenta famílies que tenen el monopoli del credo local, no és dels bons ni ho serà mai.

Però si és un perfecte caballer, incapaç de fer cap malfet!... No hi fa res, si no es diu *Fulano*... Però si és molt caritatiu i ple d'amor per els seus conciutadans!... I què? Que per ventura es diu *Menguano*? Que no sabeu que aquests són els únics *Bona Gent*?

Fins ara, totes les campanyes que contra ells s'han fet, totes anaven encaminades a posar de manifest llur hipocresia, que amb moltes ocasions eren constatades d'una manera evidentíssima; ara, després de la dictadura, que em palit nosaltres i que, com hem dit, ells han llaurat per on han volgut, podem afegir que, a més a més, són farsants, ruïns i malestrucs.

Tothom sap certament, i d'una manera tristíssima, que han passat a Olot coses que mai havien passat, o almenys en temps del nostre record.

Diferents han estat les ocasions en que persones de sentiments liberals i democràtics, han portat el govern de la ciutat (Alcaldies d'En Soler, R. Juvinyà, Merolès, Barnadas) i mai, com és molt lògic pels seus principis, mai cap olofi havia caigut engrillonat per la justícia, i menys desterrat per afers de pura política, i si alguna vegada, completament anexa a la seva voluntat algun cas passava els faltava temps per corre al seu ajut encara que no fossin aquests companys polítics.

Doncs bé, senyors, què ha passat a Olot aquest temps en que ells han tingut el govern d'una manera més ampla que ningú? Com han actuat aquests tan radicals en el Catolicisme?

Tothom assenyala el jove que falsament va denunciar el farmacèutic A. Bolós, i tothom sap que no ha pas sortit del nostre grop polític ni tampoc del que en volien fer la sàtira.

Què varen fer els que representaven el poder per tal d'evitar que s'emportessin aquest olofi que tal volta li perillava la vida?... I per aquells que essent gent molt dignes varen ésser desterrats?... I per els que un dia i un altre eren molestats per la policia? RES... RES... i RES.

Aquests *delators* eren individus que al matí pregaven al bon Déu perquè els perdonés llurs culpes com ells ho feien amb els seus deutors, i al vespre *delataven falsament* a honorables conciutadans.

Tot això ha passat i ara es creuen aquests que poden tornar a fer de *Bona gent* a ésser més Catòlics que ningú i que deuen mesurar les creences dels altres com sempre havien fet; ¡quin fàstic!

Olotins: això no por ésser; no ha d'ésser; mireu-els-hi les mans aquests tan purifans amb matèria de Religió que encara les trobareu brutes del llot de la ignomia, no vos deixeu sorprendre!

CLA I CATALÀ

Electricitat Mèdica Cures per diatèrmia, sol d'altura, etc.—Raigs X.
GASSIOT Plaça de l'Estel (Pla de Llacs) entrada per l'avinguda Paluzie.

Comentari

Política Cultural

En números anteriors comentàvem un aspecte de la conferència que Angel Samblancat donà a la «Concentració Republicana» d'aquesta ciutat, referent a la extraordinària importància que tenia una acertada educació ciutadana per encarrilar bé el progrés d'un poble. Avui glosarem un altre punt de l'esmentada conferència que fa referència als locals-escoles.

Recorrent els nostres pobles, ens deia Samblancat, solem obrir des de lluny una punta que s'alça per damunt de tot el poble i resulta ésser part de l'edifici més important de la població: no cal dubtar que es tracta del temple dels catòlics, ço és l'església. Preguntem on treballa l'educador del poble, el veritable forjador de la seva vida espiritual i solen mostrar-nos, amb rares excepcions, un local ruïnós, mancat de sol, de bellesa i d'alegria. Aquests locals, on ha de desenvolupar el mestre la seva labor educadora, en lloc d'ésser agradables als nens, els semblen llòbregues presons. Potser si que el mestre, arborat d'amor a la infància i amb el seu talent i constant optimisme, pot transformar el trist aspecte que ofereixen aquests edificis, però és innegable que una bella construcció predisposa favorablement l'ànima dels infants a l'educació que amb infinita paciència se'ls hi vol donar.

Si apartem la vista dels tristos locals de la majoria de les nostres escoles i donem una ullada als pobles realment cults d'Europa; podrem contemplar-hi, amb anyorança, en quins sumptuosos palaus tenen instal·lades les seves institucions docents, veurem en ciutats d'una refinada cultura com Grenoble, Ginebra, Berna, etc., veritables obres arquitectòniques dedicades a la formació de la joventut, a donar-los-hi el pa espiritual de que parlàvem en el nostre treball anterior. Per què, doncs, les nostres escoles estan tan mal instal·lades?

Una petita observació ens donarà la probable causa d'aquest lamentable abandó en que es troba l'escola popular. La part del poble que pot pagar l'ensenyament, ço és la burgesia, no sol tenir confiança en l'escola que gratuïtament li serveix l'Estat; llurs fills solen portar-los a la escola privada, generalment religiosa, la qual regularment està instal·lada en bons locals. Tenint en compte ço esmentat, ens serà fàcil de capir el per què miren amb indiferència l'actual manera d'estar instal·lades les escoles públiques, els qui més podrien fer per a renovar-les. Adhuc, quan obligats per les dures exigències de la realitat han de construir algun edifici escolar, no hi posen aquella atenció i vigilància que hi hauria d'haver, per evitar que els nous locals no tinguin els mateixos defectes dels vells.

En la nostra ciutat mateixa està succeint un lamentable cas d'indiferència i negligència que ens podria portar més tart un disgust a tots. Durant molts anys es feren gestions per a bastir un Grop-escolar on poguessin educar-s'hi tots els fills del poble. Després de laboriosos treballs i principalment a la enèrgica actuació d'un ex-alcalde de la Dictadura, s'aconsegüí que l'Estat aprovés i realitzés un grup-escolar de quin plan n'és autor el Sr. Goday. Aquest plan exposat a l'Ajuntament, merescué l'aprovació de tothom, perquè realment era bell. Però que haurà succeït que la ciutat en pes ha protestat de la manera com ha estat realitzat aquell bonic projecte?

Ah!, quelcom que romandrà en el secret d'alguns afavorits per el govern de la Dictadura, els quals, sense cap acció fiscalitzadora, rectificaren el primer projecte, el que aprovà l'Ajuntament, el que tothom pensava es construiria, de fàcil escaient a llurs conveniències personals. El cas és que l'edifici que s'esperava seria una obra d'art, un veritable palau de cultura popular olotina, una joia arquitectònica que podria ostentar amb orgull la nostra ciutat ha esdevingut una verdadera monstruositat. Sense una segura solidesa material, mancat de fonaments i bons materials adequats a l'obra, amenaçant ruïna quan encara no és acabat, amb unes aules mancades de suficient ventilació i llum, que les faci alegres, suprimits tots aquells adornos que havien de donar solidesa i bellesa a l'edifici, en resum aquesta construcció serà una trista paròdia del que havia d'ésser. Serà una mostra més de poc gust artístic de que ja té fama la nostra ciutat i àdhuc una veritable espasa de Damocles que amenaçarà constantment la salut i fins la vida dels nostres petits ciutadans. El poble d'Olot té la paraula per a exigir les degudes responsabilitats a qui calgui, i per a obligar a les autoritats corresponents a no inaugurar els esmentats Grups-Escolars, si no s'esmenen de manera que quedi absolutament garantida la seva solidesa i reuniran les condicions higièniques que reclama la salut i el benestar dels seus fills.

DEMOFIL

LES ARTS

Exposició V. Solé Jorba en la «Sala Altavella» de Mataró

El jove pintor i company nostre, En V. Solé Jorba, inaugura avui una interessant exposició de paisatges olotins a la «Societat Artística i Literària» de Mataró.

Li desitgem un èxit, i en el número vinent procurarem donar als nostres lectors un comentari de l'esmentada exposició.

El nostre amic En Josep Pujol, ens diu que, per algun temps, no vol pintar més paisatges olotins, i que la setmana entrant es traslladarà a Barcelona, on pensa pintar-hi una llarga temporada.

Ha estat uns dies a la nostra ciutat, junt amb la seva esposa, el conegut pintor Ignasi Mallol.

Tribuna lliure

Señor Director de ACCIO CIUTADANA

Olot

Muy señor mío: Como hombre de ideas liberales, le felicito por el periódico, que hacía mucha falta en una comarca atrasada en el campo del pensamiento progresivo, como es ésta.

Después de esto le ruego haga constar mi más absoluta conformidad con lo que dice al compañero Soler y siento mucho que en la escuela no me enseñasen de escribir el idioma catalán que es el que tendría que servirme en todos mis actos dentro de Cataluña.

Yo también pensaba antes que teníamos que dar nuestro apoyo a un idioma universal, pero la experiencia me ha enseñado que, siendo la incultura la causa principal de la poca capacidad del proletario, lo que hay que procurar es, primero, aprender bien nuestro idioma para saber explicarnos bien y después aprender todos los que nos convengan, pero sin estar sumisos bajo ningún concepto al que injustamente nos impone el Estado y que priva mucho en las escuelas de aprender bien y deprisa, porque los alumnos jóvenes no entienden a los maestros cuando les hablan en castellano, ni conocen el sentido de los libros que estudian de memoria, perdiendo mucho tiempo en el ya poco que se puede asistir a las escuelas.

Adelante, pues, que con mucha cultura y bien hecha es cuando se llegará a la unión de todos los trabajadores.

Y en cuanto a los defectos del foot-ball, también creo que los tiene muchos, pero hay que cojer la parte buena.

Sin más, soy de V. afmo. s. s. q. b. s. m.,

Martín Cos

VARIA

MILLAN ASTRAY

Les declaracions que s'atribueixen al general Millan Astray, si són certes, revesteixen una gravetat extraordinària. Pretenir encarrar contra les idees del poble els 7000 fusells dels reclutats en el Terç Extranjer, creat per anar a civilitzar als moros, és una cosa improcedent. La moral bèl·lica d'aquests colonitzadors no fou fundada per aquest fi.

Tot plegat ens demostra que l'Espanya està formada únicament per una quantitat que és solament: Govern i burocràcia. El poble, que ho sosté tot, no compta per res. Es un zero a l'esquerra. Exactament com a l'Edat Mitja.

TEATRE

Diumenge passat la Secció de Teatre del «Centre Obrer» posà en escena el drama apassionant de Sardou «La Tosca».

No ens creïem que poguessin sortir-se tant discretament del seu comès. Els aficionats evidencien el seu entusiasme i alguns la seva bona

SAVÓ CHIMBO: Es el més econòmic, i per tant el que vol tothom.

disposició. I cal remarcar principalment el treball de les senyorettes, que estigueren en bon acert.

Per a demà a la tarda, la mateixa Secció té anunciades: «Un fill del poble», traduïda de l'anglès per August Barbosa, i la peça «Un beneit del cabàs».

CAMPANYA PRO-AMPLA AMNISTIA

Es remarcable l'èxit que arreu de Catalunya ha assolit aquesta croada per a que s'ampliï l'amnistia en el sentit que puguin retornar a les seves llars els nombrosos exiliats i presos catalans, perseguits i condemnats per la dictadura. Les declaracions del senyor Maluquer, President de la Diputació de Barcelona, i darrerament el clam dels esportius catalans que s'ha fet arribar fins al General Berenguer, adherint-se al de tot Catalunya, fa preveure que serà escoltat el desig del poble.

La nostra ciutat no podia quedar enrera, i arran de la sortida d'unes fulles adreçades a les dones, s'ha vist en els carrers una animació temps ha enyorada entre la nostra joventut, que sap interessar-se també per causes justes i de sentiments entairats. Tothom esperava poder-se adherir a la campanya i és per això que els plecs de signatures eren demanats de tot arreu el Comitè que ha tingut el bon encert d'iniciar-la, essent ben agradable poder constatar l'èxit assolit, puix la contribució de les dones d'Olot serà força nombrosa.

La sola excepció de dos tallers de modistes que negaren l'entrada a les simpàtiques postulantes per a recollir adhesions, ha fet més frapant l'unanimitat de tota la població per uns sentiments a més a més tant humanitaris. Creiem que, catòliques com són aquestes persones que s'han negat a demanar el retorn dels exiliats, es confessaran d'aquesta falta de caritat cristiana a la primera oportunitat. Nosaltres, però, no ens veuríem amb cor de perdonar-les, fins i tant no es retractessin d'un acte tant contradictori.

A continuació publiquem el telegrama dirigit al General Berenguer, sotscriu per totes les Societats i periòdics, sense excepció, destinat al mateix fi:

«Excmo. Señor Presidente Consejo Ministros.—Madrid.—Nuestra confianza con sentimientos de paz y justicia adornan Vucencia, nos mueve a pedirle respetuosamente, en representación entidades y prensa local, active ampliación amnistia, incluyendo revisión proceso Garraf.—«Centro Obrero», Presidente, Enrique Boix; «Centro Fontanella», Esteban Serra; «Centro Católicos», Miguel Llosas; «Concentración Republicana», Ramón Aubert; «Juventud Tradicionalista», Luis Trayter; «Orfeo Popular Olotí», Ramón Moret; «Industria y Comercio», Francisco Ahumada; «Círculo Olotense», Fernando Casabó; «Unión Comercial», Joaquín Benet; «Federación Patronal», Benito Ras; «Olot Futbol Club», Hermenegildo Danés; «Olot Club», Ramón Sacrest; «Ateneo Obrero», José Vila; «El Deber», Buenaventura Subirás; «Acció Ciutadana», Antonio Dot; «Motor Club Olot», Cándido Vinyeta; «Cámara Propiedad», Luis Mir; «Gasetta d'Olot», Pedro Aubert; «Sindicato Agrícola», Ramón Pujolar; «La Tradició Catalana», Ignasi Casas.

Municipals

El passat dia 7, amb la presidència del senyor Alcalde don Joan Tresserras i amb assistència dels regidors senyors Agustí, Arau, Tutau, Descals, Capdevila, Hostench i Puig, l'Ajuntament en Ple celebrà la sessió extraordinària de segona convocatòria, ja que la de primera, anunciada per el dia abans, fou suspesa per manca del nombre de regidors que requereix la Llei per a pendre acords.

Llegida per el senyor Secretari, va ésser aprovada l'acte de la sessió anterior.

Seguidament, de conformitat a l'anunciat a l'ordre del dia, va donar-se compte de nou escrits signats per altres tants senyors regidors nomenats segons les normes que prescriu el R. D. de 15 de Febrer passat sobre renovació d'Ajuntaments, al·legant vuit d'ells excusa i un incompatibilitat per exercir el mentat càrrec.

Per a dictaminar el que procedia s'anomenà una Ponència, aprovant-se unànimament la integrada per els senyors Capdevila, Hostench i Puig, quedant interrompuda uns vint minuts la sessió, passats els quals i novament represa la mateixa, la presidència manà fossin llegits els informes emesos per la dita Ponència en cada un dels escrits presentats, dels que en resultà l'admissió de les renúncies formulades per els senyors Pau i Coromines; per impossibilitat física, la del senyor Domènech; Rius, Plana, Jolis, Casas i Vayreda, per excedir de l'edat reglamentària, i per últim la del senyor Torras, per incompatibilitat.

L'Ajuntament per unanimitat i sense observació de cap mena, acordà aprovar els dictàmens de la Ponència i que juntament amb els escrits i documents en ells acompanyats s'enviïn amb tota urgència a l'Excel·lentíssim senyor Governador Civil de la província per a que disposi el que cregui més oportú, a l'objecte de que quedi definitivament constituït l'Ajuntament.

I sense altres assumptes, s'aixecà la sessió.

Amb assistència dels Consellers senyors Tutau, Agustí, Arau i Descals, presidits per l'Alcalde don Joan Tresserras, la Comissió Municipal Permanent celebrà, el passat dimarts, la sessió ordinària setmanal.

S'aprovà l'acte de la sessió anterior.

Tot seguit foren aprovats dos dictàmens: l'un del N. de Governació en la instància del senyor Legares suplicant permís per a instal·lar un motor elèctric i altres aparells en la casa n.º 12 del carrer de Girona, i l'altre del de Foment en la del senyor Espunya, en la que interessa el corresponent permís per a la construcció d'un cobert definitiu immediat al Mas Cadevall.

Llegida una instància signada per el senyor Puig Trasfí demanant permís per a instal·lar un electre motor d'un cavall per a la elevació d'aigua i demés usos de la seva indústria en la casa n.º 8 del carrer de la Verge del Portal; s'acordà l'ins-trucció de l'expedient previngut per l'article 198 de les Ordenances municipals.

Sense res més, s'aixecà la sessió.

ELS ESPORTS

Diumenge començà el «Torneig Local Copa Ajuntament». Per aquest motiu i aprofitant la tarda esplèndida que feia, fóren molts els aficionats que s'aplegaren al camp de l'Estació, presentant aquest, a l'hora de començar, un bon aspecte.

A les ordres de l'àrbitr senyor Oro, s'alinién els equips, i tot just començada la lluita hom ja pot donar-se compte del domini persistent de l'Olot. L'Orfeo es defensa amb braó, però no pot privar que amb poc temps els blau-grana marquin dos gols. Cal dir, però, que el porter Coll fa molt poc per a evitar-ho.

Continua la lluita sense que es vegi cap jugada digna de menció; la davantera de l'Orfeo no's veu, i l'Olot continua dominant, marcant al cap de poc el tercer. Veiem una arrencada dels blanc-vermells, que arriben fins a la porta contrària, i Figueres perd una ocasió magnífica per marcar, d'una bona passada, de les poques que fa l'extrem Rabassa.

Es tira un corner contra l'Olot, que Rubio remata amb el cap, parant-la l'Arbós, però que, al voler esquivar, ell mateix la fica a dins, obtenint l'Orfeo el primer i únic gol de la tarda.

A la segona part, es veu manifest el cansanci dels blanc-vermells, persistint el domini blau-grana.

Es tira un corner contra l'Orfeo que Güell remata d'un bon cop de cap a la xarxa i val el quart pel seu equip. En aquest temps, el porter Coll obsequia amb uns quants «plongeo» i sortides de factura especial que diverteixen al públic.

Anotem dos o tres «off-sides» marcadíssims de Puig, que l'àrbitr no veu.

En el persistent domini d'Olot, aquest marca dos gols més. Continua el joc sense interès i fineix el partit amb el resultat de 6 a 1 a favor dels blau-grana.

Per l'Olot es distingiren: Puig, que tingué una bona tarda, Güell, que demostrà l'afició i voluntat de sempre, i Descals i Picola, encertats en la defensa i mig ala respectivament.

A l'Orfeo hi vegérem més voluntat que tècnica; la defensa sobresortí de les altres línies, encara que tingué alguns fallos que foren fatals per la seva porta. La part més feble fou la porta, car creiem que almenys podien evitar-se tres gols.

El partit en sí pot qualificar-se de mitjà, en tot que creiem que aquest Torneig anirà agafant interès a mida que es vagi desenrotllant, i que en el curs del mateix podrem admirar bones i renyides lluites.

CONSULTORI- JUBERT

Malalties de les criatures.
Malalties de la pell.
Cirurgia infantil.—Cirurgia dels ossos.
Diagnòstics.

Traslladat: Plaça Constitució, 7, prals.-GIRONA

D'ací i d'allà

Diumenge passat la guàrdia civil detingué als viatgers Gabriel i Isabel Bernol, que s'estatjaven a l'«Hotel Maxim's» d'aquesta ciutat, que venien de Ripoll i Vic, havent marxat sense pagar les fondes i que, segons sembla, es dedicaven a actuar en procediments anàlegs amb els secretaris d'Ajuntament de la comarca.

Savó Chimbo: Es el que renta més i es gasta menys.

■ Havem vist el segon número de «Gasetta d'Olot» que ha obtingut una bona acollida. Felicitem al confrare pel seu contingut i desitgem pugui anar-hi introduint millores, iniciades ara amb l'augmen de pàgines.

■ Hem rebut la revista «Anuncio», corresponent al mes de Desembre, que dirigeix el nostre amic Berezo, que constitueix un volum interessant i d'un gust exquisit de presentació.

■ L'inquiet clutadà Emeteri Vèlez, ens tramet les bases del concurs fotogràfic que organitza i que ens sembla una manifestació escaient. Les tenim a disposició de qui ens les demani.

■ De la cobla-orquestra «La Principal Olotina» rebem una tarja, impresa amb gust, en la que s'ofereix per a sardanes, concerts, balls, etc., i fa avinent que, comptant amb professors de saxofon i jazz, l'orquestra pot ésser variada per orquestrina, sempre que la part contractant ho reclami.

■ Diumenge passat tingué lloc el primer dels concerts anunciats per a les festes de la Quaresma en el «Cafè Esport», a càrrec del «Tercet Casanovas», obtenint un sorollós èxit i mereixent unànims aplaudiments de l'extraordinària concurrència, veient-se obligats a repetir la última peça.

Elicitem als components del tercet, per l'acurada interpretació, així com al senyor Vinaixa, organitzador de dits concerts.

Savó Chimbo: Demaneu-lo a tots els Establiments.

■ Per al prop-vinent dimecres, dia 19, a dos quarts de sis de la tarda, en el «Centre Obrero», s'anuncia un gran ball, amenitzat per l'orquestrina «Young-Jazz».

■ Demà, diumenge, sols restaran obertes les farmàcies Llach i Bolós, i dimecres, dia 19, les dels senyors Ros i Fajula.

■ El divendres de la setmana passada es produí un incendi en la fàbrica Masllorens, de Sant Joan les Fonts, el qual pogué dominar-se fàcilment.

■ En els aparadors de la casa Munteis, s'ha exposat una magnífica làmpara de ferro forjat, obra de Lluís Nebot, construïda als tallers Plantalech.

■ Demà estaran oberts els estancs n.º 2, del Passeig de Blay, n.º 3, del carrer de Sant Rafael, i n.º 5, del carrer de la Proa.

■ Havent estat sol·licitat per el senyor Puig Trasfí el corresponent permís per a la instal·lació d'un motor d'un cavall, per a ús de la seva indústria i per a elevació d'aigua, en la casa n.º 8 del carrer de la proa, hem rebut un comunicat de l'Alcaldia, en el que s'avinenta a tots els veïns perjudicats, que poden presentar les seves reclamacions, durant el plaç de quinze dies, a la Secretaria del nostre Ajuntament.

Traslladat: Plaça Constitució, 7, prals.-GIRONA

■ Han col·laborat desinteressadament per la campanya Pro-amplia Amnistia, les distingides i simpàtiques senyorettes d'aquesta ciutat: Mercè Sacrest, Concepció Sacrest, Ramona Forga, Josefa Giralt, Lluïsa Agustí, Andreua Rodes, Dolors Calm, Maria Sala, Montserrat Casadellà i Montserrat Fontfreda.

ACCIO CIUTADANA saluda molt atentament a les esmentades senyorettes, que han sapigut interessar-se per causes justes i sentiments enlairats.

■ El quadre d'aficionats de l'«Orfeo Popular Olotí» posarà en escena demà a dos quarts de sis de la tarda, «El Rodamón» la darrera obra d'En Gomis Sentís, el llorejat autor del «Misteri del Bosc» i «L'Aligot del Castell».

EN E. VELEZ

Te el gust d'ofereir el seu nou domicili i laboratori per a tota mena de treballs per a aficionats, amb la màxima qualitat i mínim preu.

Excursions, Banquets, Festes, Festes Religioses, etc.

Plaça Clarà, 12, 2

Imp. de Pere Aubert, Nou de Sant Antoni 7.—Olot

Banc de Catalunya

Sucursal d'OLOT

Sant Rafel, 24

Compra i Venda de Valors = Descompte de Cupons = Canvis de monedes = Girs i Lletres de Crèdit per Espanya i Extranjer = Negociació de Lletres = Suscripcions a Emprèstits = Comptes corrents en Mòneda nacional i estrangera = Valors en Custòdia = Prèstecs en garantia de Valors, etc.

Caixa d'Estalvis

En llibretes fins a 10.000 pessetes

Interessos al 4 per cent anyal

Negociem els cupons; Obligacions Companyia General de Ferrocarrils Catalans 6 per cent venciment 1.er Gener i 15 Febrer 1929 i Deutes Estat i Caixa Ferroviària venciment 1.er d'Abril proper.

Josep Agustí

Fàbrica de Géneres
de Punt

O L O T

Cafè Esport

Tots els dies festius, d'onze a una del matí, es donarà un Concert-Vermouth a càrrec del

Trio Casanovas

integrat per *MARCEL RIBAS, Piano;*
FRANCESC CASANOVAS, Violí;
ALFRED BLANCO, Violoncel

Joc de Dormitori

300 ptes.

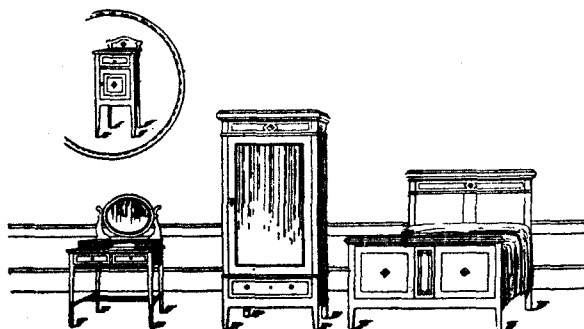
Joc de Menjador

190 ptes.

Llit i Somnier, 29 pts. - Calaixeres, 100 pts.

Mobles LES TRES PORTES

Hospici, 9 - OLOT

Esteve Molas

Clivillers, 21. - Olot

MÚSICA - JUGUETS - FOTOGRAFIA
i els mai igualats discos i aparells

La Voz de su Amo y REGAL (Columbia)

ÚNIC I EXCLUSIU A OLOT

Fàbrica de Corretges Andreu Serrano

LA GARRIGA (Barcelona) - Teléfon, 39

Sucursal a OLOT (Girona): Valls Nous, 18. - Teléfon, 20

Les corretges i demés productes marca "VARRIOR" signifiquen garantia de qualitat. Preus sense competència

Unions per a corretges, tiretes, tiratacos, tacos

Gran Stok de politxes de fusta a preus inverossímils

Accessoris en general per a la industria. Important stok de ganxos lligítims CLIPER

OLIS I GRASSES MINERALS

Xampany RIGOL

Es el preferit per
la gent de bon paladar

Representant a Olot i Comarca:

J. Rigau Mitjà

Valls Nous, 18. - Olot